

1. Ve - le - bí du - še má sva - té - ho Bo - ha
 za je - ho skutky a zna - me - ní mnohá;
 že se v nich při - blí - žil ke své - mu li - du,
 na - dě - jí o - zá - řil vin je - ho bí - du.

2. Nad obzor adventu hvězda, hle, vzchází, / království Boží
 k nám cestu si razí. / Zaplesá Boží lid, přivítá vřele / milosti
 plného Immanuele.

3. Pán Bůh nám učinil veliké věci, / o kterých mluvili
 pradávni svědci. / Svaté má jméno a ve slovu stojí, / milost
 svou dává těm, kdo se ho bojí.

4. Ramenem přemocným pokoří lháře, / skrblíky zažene
 hněvem své tváře, / mocnáře mamonu ze stolců sklátí, /
 hladové nasytí, právo jim vrátí.

5. V pokání před Bohem pokorně stůjme, / Syn jeho přichází,
 jenž se nás ujme. / Vítej nám, vítej nám v adventním čase, /
 v tobě duch zkrušený ožije zase!

r: Zdeněk Trtík, Zpěvník Církve československé, 1957

m: Zpěvník Církve československé, 1957